

180

Sygn. akt Kr K 786/48

O d p i s

199

W y r o k .

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Sąd Najwyższy na sesji wyjazdowej w Krakowie w składzie:

Przewodniczący Sędzia S.N. K. Rudnicki,

Sędziowie S.N. Dr. St. Gronowski /sprawozd./,
Dr. Wł. Łaba,

przy udziale Prokuratora S.N. J. Jasińskiego

i asesora sąd. Anny Bagińskiej jako protokolanta,

na rozprawie kasacyjnej dnia 2. lipca 1948 r. w sprawie

Albina H e i n r i c h a i tow. -----
oskarżonych z art. 4 dekretu z dnia 31. VIII. 1944 r. /Dz. U. R. P.
Nr 69, poz. 377/46/ -----

po rozpoznaniu kasacji oskarżonych od wyroku Sądu Okręgowego
w Krakowie z dnia 4. marca 1948 r. Sygn. VII K 989/48 -----

na mocy art. 529, 532, 598 kpk. oraz art. 4

dekretu o opł. sąd. w spr. karn. zaskarżony

wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze

wymierzonej oskarżonemu G ü n t n e r o w i N i e t h a m m e -

r o w i u c h y l a i sprawę w uchylonym za-

kręsie temuż Sądowi do ponownego rozpoznania

przekazuje, a pozatem kasację
oskarżonych Albina Heinricha, Ottona Ogur-
ka, Karola Petera, Johanna Filepa i Kurta
Wenzia oddala i oskarżonych tych
od kosztów postępowania kasacyjnego i opia-
ty sądowej w Sądzie Najwyższym zwa-
lnia.

U Z A S A D N I E N I E .

Oskarżeni Albin Heinrich, Günther Niethammer, Otto Ogu-
rek, Karol Peter, Johann Filep i Kurt Wenzel domagają się
uchylenia zaskarżonego wyroku z powodu naruszenia przepi-
sów:

1/ art. 4 dekretu z 31.VIII.1944 r. i niewymienionych
w kasacji art. 360 i 379 kpk. przez uznanie oskarżonych za
winnych przynależności do sztafet ochronnych "SS" niemiec-
kiej narodowo socjalistycznej partii robotniczej, jakkolwiek
z przewodu sądowego wynika, że

a/ zostali oni przymusowo wcieleni nie do tych sztafet, ale
do tzw. "Waffen-SS", stanowiącej część składową wojska
niemieckiego i że

b/ pełniąc w tym charakterze służbę wartowniczą w obozie
koncentracyjnym w Oświęcimiu nie dopuścili się żadnego
przestępstwa względem osób tamże uwięzionych.

2/ art. 5 i 2 tegoż dekretu przez niezastosowanie nadzwy-
czajnego złagodzenia kary mimo wskazanych pod 1/ okolicz-
ności.

3/ art. 54 kk. i art. 9 kk /niewymienionych w kasacji/

187

przez nierozważenie odnośnie oskarżonego Günthera Niethammera orzy wymiarze kary wszystkich okoliczności przemawiających za oskarżonym.

200

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według ustaleń Sądu - wszyscy oskarżeni, którzy należeli do tzw. "Waffen-SS" - zaś oskarżeni Karol Peter i Kurt Wenzel nadto także do tzw. "Allgemeine SS" tj. do właściwych sztafet ochronnych - pełnili w tym charakterze przez pewien czas służbę wartowniczą w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu.

Na tej podstawie Sąd uznał wszystkich oskarżonych za winnych przynależności w charakterze wartowników do zbrodniczej organizacji, jaką był obóz koncentracyjny w Oświęcimiu, utworzony w celu systematycznego wyniszczenia podbitych przez Niemców ludów /art. 4 dekretu z dnia 31.VIII.1944 r./.

Zarzuty ad 1 i 2 kasacji są bezzasadne.

Ad 1/ tzw. "Waffen-SS" było organizacją wojskową w ramach sztafet ochronnych niemieckiej narodowo socjalistycznej partii robotniczej. Podpada więc pod pojęcie organizacji przestępczej w rozumieniu art. 4 § 1 w związku z § 3 b/ powołanego dekretu. Instytucja obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu również słusznie uznana została przez Sąd za organizację zbrodniczą, a to z powodu noborycznych jej zbrodniczych celów.

Okoliczność, czy oskarżeni do "Waffen-SS" wstąpili dobrowolnie - jest nieistotną, albowiem odpowiadają oni nie za przynależność do tejże organizacji jako takiej, lecz za należenie w tym charakterze do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu - a więc do organizacji przestępczej, określonej w art. 4 § 1 dekretu.

Nadana więc przez Sąd czynom oskarżonych kwalifikacja prawna nie wykazuje żadnego błędu /O.S.N. z 15.3.1948r. K.1112/47/.

Okoliczność, czy oskarżeni poza pełnieniem w obozie oświęcimskim służby wartowniczej, dopuścili się indywidualnie jeszcze jakich innych zbrodni wojennych - uchyla się spod kontroli kasacyjnej, jako że nie była nawet przedmiotem oskarżenia.

Ad 2/ Zarzut obrazy art. 5 § 2 dekretu z 31.VIII,1944 r. nie nadaje się do rozpoznania w postępowaniu kasacyjnym, ponieważ - nawet w wypadku ustalenia przez Sąd działania pod wpływem groźby, rozkazu, czy nakazu - Sąd nie musiałby stosować nadzwyczajnego złagodzenia kary; nadzwyczajne bowiem złagodzenie kary jest prawem, a nie obowiązkiem Sądu.

Ad 3/ Słusznym jest natomiast zarzut obrazy art 9 kpk. i 54 kk. odnośnie kary wymierzonej oskarżonemu Niethammerowi. Sąd bowiem ma obowiązek uwzględnić zarówno okoliczności przemawiające za oskarżonym, jak i przeciw niemu, a przy wymiarze kary rozważyć wszelkie momenty tak łagodzące, jak i obciążające.

Wbrew powyższemu Sąd wymierzając karę oskarżonemu Niethammerowi powołał same tylko okoliczności obciążające, a pominał te, które przemawiały za nim na podstawie ustaleń, zawartych w uzasadnieniu wyroku.

Sąd nie uwzględnił przede wszystkim tej okoliczności, że oskarżony był wartownikiem obozu oświęcimskiego przez czas stosunkowo niedługi - bo od 16.X.1940 do 15.X.1941 r. - że nadto w tymże okresie służbę wartowniczą w ścisłym tego

słowa znaczeniu pełnił tylko przez 7 tygodni.

II Sąd nie uwzględnił również i tego, że gdy tylko oskarżony zorientował się do czego służy obóz oświęcimski - natychmiast podjął starania usilnie, ażeby z tej służby został zwolniony - co mu się też w istocie powiodło.

III Sąd nie rozważył również i tej istotnej okoliczności świadczącej o charakterze oskarżonego, że jest on człowiekiem nauki - że więc jego zainteresowania kierują się z istoty rzeczy przede wszystkim w kierunku wiedzy i nauki - a mniej w stronę polityki.

Ponieważ rozważenie wszystkich tych momentów mogło mieć wpływ na treść wyroku w orzeczeniu o karze / art. 515 kpk / - wyrok musi zostać w tej części uchylony.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność: *Mr. J. K.*
Kierownik Sekretariatu

Sprawdzał:

[Signature]

